

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/16/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7517218497
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7517218497.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudcov JUDr. Jany Dudíkovej a JUDr. Petra Tutka v spore žalobkýň 1/ A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. E. F., G. XXX/XX, 2/ H. I., nar. X.XX.XXXX, bytom D. E. F., G. XXX/XX, zastúpených JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Stropkov, Námestie SNP 7 proti žalovanému J. K. L., L., F., C. X, A.: XX XXX XXX, zastúpenému Remedium Legal, s.r.o., Bratislava, Prievozska 2, IČO: 53 255 739, o žalobe na obnovu konania, o odvolaní žalovaného proti rozsudku 77Csp/144/2024-275 zo 6.2.2025 Mestského súdu Košice

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku II. o povolení obnovy konania vedeného na Mestskom súde Košice pod sp. zn. K3-14C/168/2012 a vo výroku III. o náhrade trov konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením 13Csp/375/2017-70 z 1.10.2018 žalobu na obnovu konania odmietol, zamietol odklad vykonateľnosti uznesenia Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 18.5.2017, č.k. 14C/168/2012-171 vo výroku o schválení súdneho zmiaru a priznal žalovanému proti neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou žalobca žiadal povoliť obnovu konania v spore vedenom na Okresnom súde Košice - okolie pod sp.zn. 14C/168/2012, v ktorom bol uznesením schválený súdny zmier, čo odôvodnil tým, že v pôvodnom konaní vystupujúci na strane žalovanej bol zastúpený advokátom na základe splnomocnenia, keď konajúci súd jeho zástupcu vôbec nepredvolal na pojednávanie, na ktorom uzavrel pre neho nevýhodný súdny zmier, na podklade ktorého bol zaviazaný zaplatiť veriteľovi sumu 3.254,73 € s príslušenstvom, a to v rozpore s ustanoveniami poskytujúcimi ochranu spotrebiteľovi. Z podania žalobcu doručeného mu 28.8.2017 mu vyplynulo, že navyše uznesenie o schválení zmiaru nebolo vôbec doručované právnomu zástupcovi žalobcu. Vzal do úvahy stanovisko žalovaného, ktorý navrhol žalobu na obnovu konania ako nedôvodnú zamietnuť, nakoľko v pôvodnom konaní v rozhodnej dobe sa podľa neho v súdnom spise plná moc na zastupovanie žalovaného vôbec nenachádzala a v konaní dlžník prejavil svoju vôľu spor ukončiť zmiarom. Citoval § 110 ods. 1, § 398, § 403 ods. 1 písm. c/, § 409, § 412 a § 413 ods. 1 písm. c/ CSP a poukázal ďalej na zistenia vyplývajúce zo spisu 14C/168/2012 Okresného súdu Košice - okolie. Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 18.5.2017 mu vyplynulo, že strany sporu uzavreli medzi sebou zmier, ktorý bol súdom uznesením schválený a toto uznesenie bolo doručované právnomu zástupcovi žalobcu, ako aj žalovanému. Zo spisu ďalej zistil, že JUDr. Motyka elektronickým podaním zo dňa 1.8.2017 predložil prvoinštančnému súdu fotokópiu vyjadrenia k žalobe, na ktorej sa nachádza prezenčná pečiatka Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 14.2.2017, ako aj pečiatka, podľa ktorej podanie bolo osobne podané na súd v dvoch vyhotoveniach s dvoma prílohami a to vrátane plnomocenstva podpísaného žalovaným dňa 31.1.2017. Z obsahu spisu 14C/168/2012 pokladal za preukázané, že uznesenie o schválení súdneho zmiaru nebolo doručované právnomu

zástupcovi žalovaného, toto doručovanie v zmysle § 110 ods. 1 CSP je potrebné pokladať za neúčinné a teda uznesenie, ktorým bol schválený súdny zmier nemohlo nadobudnúť právoplatnosť napriek neskôr vyznačenej doložke právoplatnosti na rozhodnutí. Keďže základným objektívnym predpokladom obnovy konania je existencia právoplatného rozhodnutia (§ 397 CSP), odmietol žalobu na obnovu konania, pretože bola podaná proti rozhodnutiu, proti ktorému obnova prípustná nie je (§ 413 ods. 1 písm. c/ CSP). O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 263 ods. 1 CSP.

3. Uznesenie napadol včas podaným odvolaním žalobca, navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, uplatniac odvolacie dôvody upravené v § 365 ods. 1 písm. a/, a h/ CSP. S poukazom na znenie § 398 a § 413 ods. 1 písm. c/ CSP považoval napadnuté uznesenie za nesprávne. Upozornil, že samotný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia nespochybnil skutočnosť, že uznesenie o schválení zmiern bolo opatrené doložkou právoplatnosti, avšak zároveň ho považuje za neprávoplatné s poukazom na jeho nedoručenie právnomu zástupcovi žalovaného. Citoval § 62 ods. 1 prvú vetu a § 63 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 543/2005 Z.z. a uviedol, že právoplatnosť uznesenia o schválení zmiern nebola doposiaľ súdom zrušená. Citoval právnu vetu z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/39/2010 zo dňa 25.4.2012 a mal za to, že pokiaľ súd považoval predmetné uznesenie o schválení zmiern za neprávoplatné, mal z hľadiska ochrany práv strany konania povoliť obnovu konania. Súd takto nepostupoval a nevykonal žiadne úkony smerujúce k doručeniu uznesenia o schválení zmiern jeho právnomu zástupcovi a bráni mu tak uplatniť nároky prostredníctvom žaloby na obnovu konania len preto, že príslušný súd vec s konečnou platnosťou nedoriešil. Sú mu tak upierané práva na právnu pomoc a na súdnu a právnu ochranu podľa príslušných článkov Ústavy SR.

4. Krajský súd v Košiciach uznesením 2Co/73/2019-77 z 30.5.2019 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie z 1.10.2018 a rozhodol, že žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada nepriznáva.

5. Vychádzal z názoru, že obnova konania je prípustná len u právoplatných rozhodnutí, a keďže v danej veci uznesenie o schválení zmiern nenadobudlo právoplatnosť, musela byť žaloba o obnovu konania odmietnutá.

6. Uznesenie Krajského súdu v Košiciach napadol dovolaním pôvodný žalobca C. C. a Najvyšší súd SR konajúc už s jeho právnymi nástupcami A. B. C. a H. I. uznesením 9Cdo/77/2022-207 z 27.3.2024 zrušil uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 30. mája 2019 sp.zn. 2Co/73/2019 a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

7. Najvyššiemu súdu SR z obsahu pripojeného spisu sp.zn. 14C/168/2012 Okresného súdu Košice-okolie vyplynulo, že súd prvej inštancie dodatočne doručil 10. decembra 2018 uznesenie z 18. mája 2017 č.k. 14C/168/2012-171 JUDr. Ambrózovi Motykovi ako právnomu zástupcovi pôvodného žalovaného C. C., pričom odvolací súd sa touto odvolacou argumentáciou nezaoberal ani nezisťoval, či v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu uznesenie z 18. mája 2017 (ne)nadobudlo právoplatnosť, hoci povinnosť súdu vyrovnáť sa s argumentáciou sporovej strany je súčasťou základného práva na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

8. Krajský súd v Košiciach, viazaný právnym názorom dovolacieho súdu, uznesením 3CoCsp/15/2024-215 zo 17.6.2024 zrušil uznesenie súdu prvej inštancie z 1.10.2018 a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zdôraznil, že po zistení, že v spise 14C/168/2012 sa nenachádzalo pôvodné podanie žalovaného zo dňa 14.2.2017 spolu s plnomocenstvom udeleným advokátovi JUDr. Ambrózovi Motykovi súd prvej inštancie uznesenie o schválení zmiern dňa 10.12.2018 doručil aj JUDr. Ambrózovi Motykovi – právnomu zástupcovi pôvodného žalovaného. Uviedol, že z obsahu spisu 14C/168/2012 Okresného súdu Košice – okolie bez ďalšieho nemožno zistiť, či uznesenie o schválení zmiern bolo JUDr. Ambrózovi Motykovi doručované iba v reakcii na jeho žiadosť z 9.10.2018 už aj s vyznačenou doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti alebo či prvoinštančný súd rozhodnutie doručoval zástupcovi strany vychádzajúc z § 89 a nasl. CSP. Keďže súd prvej inštancie svojim postupom vyvolal stav, kedy existujúca novota vyvoláva pochybnosti o tom, či uznesenie 14C/168/2012-171 nadobudlo alebo nenadobudlo právoplatnosť a kedy sa tak stalo, uložil mu úlohu znovu posúdiť následky doručovania uznesenia o schválení zmiern zástupcovi pôvodného žalovaného a opätovne sa zaoberať žiadosťou o povolenie obnovy konania.

9. Súd prvej inštancie rozsudkom 77Csp/144/2024-275 zo 6.2.2025 (t.j. teraz preskúvaným rozhodnutím) konanie v časti nariadenia odkladu vykonateľnosti uznesenia Mestského súdu Košice sp. zn. K3-14C/168/2012 zastavil a ďalej výrokom II. povolil obnovu konania vedeného na Mestskom súde Košice pod sp. zn. K3-14C/168/2012 a výrokom III. priznal žalobkyniam v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov celého konania v plnom rozsahu proti žalovanému. Zrekapituloval doterajší priebeh konania a uviedol, že žalobkyne po doručení zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu uviedli, že trvajú na podanej žalobe, keďže v prípade úspechu v predmetnom konaní si budú môcť od žalovaného nárokovať vrátenie zaplatenej sumy a v obnovenom konaní sa proti pohľadávke žalovaného brániť, keďže pohľadávku uhradili iba z dôvodu nenavyšovania dlhu. Citoval § 397, § 399 a § 403 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že žaloba na obnovu konania je dôvodná. Opätovne sa zaoberal dôsledkami doručenia uznesenia o schválení zmiernosti dňa 10.12.2018 a mal za to, že toto dodatočné doručenie právneho zástupcovi pôvodného žalovaného má za následok, že uznesenie o schválení zmiernosti nadobudlo právoplatnosť dňa 10.12.2018. Uviedol ďalej, že žaloba na obnovu konania bola podaná ešte dňa 18.8.2017 a súd teda až počas konania dodatočne doručoval uznesenie o schválení zmiernosti právneho zástupcovi pôvodného žalovaného čo však nič nemení na tom, že počas konania toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a je tak prípustná žaloba na obnovu konania, ktorá bola podaná včas. Preukazujú dôvod obnovy žalobkyne poukazovali na ust. § 397 písm. a/ CSP, keď uviedli, že sú tu skutočnosti a rozhodnutia, ktoré nemohli bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní a tieto môžu pre nich privodiť priaznivejšie rozhodnutie s poukazom na to, že súd nezaložil do spisu podanie, ktoré časovo predchádzalo uzneseniu o schválení zmiernosti, v ktorom ich právny predchodca vzniesol okrem iného aj námietku premlčania a naviac súd na pojednávanie, na ktorom došlo k schváleniu zmiernosti, nepredvolal právneho zástupcu pôvodného žalovaného. Tieto skutočnosti mal za osvedčené aj z pripojeného spisu sp. zn. K3-14C/168/2012 a tieto napokon ani neboli sporné. Námietky žalovaného pokladal za nenáležité, keď je nepochybné, že do pôvodného spisu 14C/168/2012 súd nezaložil podanie právneho zástupcu pôvodného žalovaného, v ktorom tento vzniesol aj námietku premlčania a nepredvolal ho na pojednávanie, na ktorom bol schválený zmiernosti. Citoval § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 263 ods. 1 s prihliadnutím na to, že žalobkyne zavinili čiastočné zastavenie konania v časti návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodnutia, ktorý ale nepovažoval za podstatný pri posúdení žaloby, ale iba za subsidiárny nárok, kvôli čomu v časti zavinenia videl okolnosti hodné osobitného zreteľa (§ 257 CSP). Za podstatný pokladal úspech žalobkýň v podstatnej časti žaloby na obnovu konania, v ktorej boli úspešné a preto im priznal nárok na náhradu trov celého (odvolacieho i dovolacieho) konania v plnom rozsahu proti žalovanému.

10. Rozsudok v jeho II. a III. výroku napadol včas podaným odvolaním žalovaný upozorňujúc na neprípustnosť žaloby, nezákonný postup zo strany žalobcov ako aj na porušenie jeho práva na spravodlivý proces. Pri žalobe na obnovu konania objektívnou podmienkou jej prípustnosti je zachovanie zákonných lehôt, ktoré predpisuje Civilný sporový poriadok. Ide o kombináciu subjektívnej lehoty, ktorej začiatok je stanovený subjektívnym okamihom dozvedenia sa o dôvode obnovy konania a lehoty objektívnej, ktorej začiatok je stanovený právoplatnosťou napádaného rozhodnutia. Má za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal hodnoverným spôsobom splnenie objektívnej podmienky prípustnosti žaloby na obnovu konania. Uviedol, že žalobca podal žalobu dňa 18.8.2017 a to ešte pred právoplatnosťou uznesenia o schválení súdneho zmiernosti, keďže toto aj podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku nadobudlo právoplatnosť až 10.12.2018. Bol toho názoru, že súd povolil a konal o predčasne podanej žalobe na obnovu konania, čo nie je možné ani dodatočne konvalidovať. Za nepochopiteľné označil, že v pôvodnom konaní zvolený právny zástupca nemal vedomosť o nariadenom pojednávaní a že nekomunikoval s klientom a teraz žalobcovia prenášajú celé zlyhanie na súd a túto skutočnosť už vôbec nie je možné zohľadňovať v jeho neprospech. Naviac ak žalobca podpísal ex post tvrdený nevýhodný zmiernosti, je to jeho zodpovednosťou a je aj jeho zodpovednosťou, že nekomunikoval so svojim právny zástupcom. Žalobcovia sa kvôli tomu nemôžu s úspechom dovolávať obnovy konania z dôvodov uvedených v žalobe. Súdný zmiernosti bol schválený pred konajúcim sudcom a tvrdené premlčanie nároku nebolo žiadnym súdnym rozhodnutím deklarované. Zdôraznil, že žalobca resp. žalobcovia mohli uplatňovať svoje práva na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom a zodpovednosť v tejto otázke nemôže znášať on. Uvedená reťaz pochybení pôvodného žalobcu a prípadne aj súdu nasvedčujú len takému záveru, že si za svoje (ne)konanie zodpovedá žalobca sám. Ak by aj odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil, s čím sa nestotožnil, mal by v rámci individuálneho zhodnotenia veci aplikovať pri rozhodovaní o trovách ust. § 257 CSP a žalobcom ich náhradu nepriznať, nakoľko by sa jednalo o fakticky bezdôvodné obohacovanie sa na jeho úkor, keď dôvody podanej žaloby

o obnovu konania fakticky viaznu bud' na samotných žalobcoch alebo na nesprávnych postupoch súdu v predchádzajúcom konaní. Opätovne poukázal na to, že spornú pohľadávku žalobcovia už v plnom rozsahu uhradili, čo nemôže spochybniť ani dodatočné poukazovanie na premlčanie nároku. Týmto plnením, ako aj podľa neho zmätočným konaním žalobcovia zároveň potvrdili nedôvodnosť nimi podanej žaloby, ktorá už v podstate slúži len na hypotetické a akademické závery.

11. Žalobkyne sa k odvolaniu žalovaného nevyjadrili.

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie ako podané včas a oprávnenou osobou, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP, preskúmal napadnutý rozsudok aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP, ako aj z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

13. Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie rozhodnutie relevantným spôsobom neodôvodnil, že dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

15. Po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia rozsudku odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle § 220 CSP. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný spor a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade s ustálenou súdnou praxou, pri súčasnom zohľadnení ochrany subjektívneho práva oboch sporových strán, ich rovnosti v uplatnení práv, ochrany ich oprávnenej dôvery v právo, ako i predvídateľnosti súdneho rozhodnutia.

16. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Odvolací súd konštatuje, že vecne správne, podrobné a presvedčivé, ale aj zákonu zodpovedajúce sú dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými dôvodmi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje. Odvolacie námietky žalovaného boli už predmetom preskúmania pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi náležite vo výsledku vysporiadal pri rozhodovaní v danej veci. Ani ďalšie skutočnosti uvedené v odvolaní neumožňujú odvolaciemu súdu prijať iné závery a nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

18. Súd prvej inštancie starostlivo skúmal či sú splnené podmienky pre pripustenie obnovy konania, berúc do úvahy aj rozhodnutia doposiaľ vo veci vydané a správne povolil obnovu konania.

19. V konaní vedenom Okresným súdom Košice – okolie pod sp. zn. 14C/168/2012 súd prvej inštancie uznesením z 18.5.2017 schválil zmier strán sporu. Žalobou doručenou prvoinstančnému súdu 18.8.2017 sa pôvodný žalobca domáhal povolenia obnovy konania vedeného pod uvedenou spisovou značkou 14C/168/2012.

20. Podľa § 398 CSP žaloba na obnovu konania je prípustná aj proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí primerane aj o platobnom rozkaze, ktorý nadobudol právoplatnosť.

21. Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že žaloba na obnovu konania je prípustná aj proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ovšem za predpokladu, že uznesenie o schválení zmiaru sa stalo právoplatným.

22. Z pripojeného spisu 14C/168/2012 Okresného súdu Košice – okolie je zrejmé, že súd prvej inštancie na pojednávaní konanom 18.5.2017 schválil zmier a právnenému predchodcovi žalobkyň príslušné

uznesenie doručil 9.6.2017. V tej dobe však C. C. už bol zastúpený advokátom JUDr. Ambrózom Motykom (hoci relevantné doklady vrátane plnej moci v spise založené neboli), kvôli čomu JUDr. Ambróz Motyka dňa 9.10.2018 žiadal doručiť uznesenie prvoinštančného súdu z 18.5.2017, ktoré mu bolo doručené 10.12.2018, s už vyznačenou doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti.

23. Podľa § 110 CSP i zaužívanej súdnej praxe ak má strana sporu zástupcu s plnou mocou pre celé konanie, je doručovanie iba strane sporu neúčinné.

24. Keďže právny predchodca žalobkyní o povolenie obnovy konania 14C/168/2012 žiadal návrhom z 18.8.2017 bolo potrebné vyriešiť otázku, či predmetné uznesenie o schválení zmiery už bolo právoplatným a či žaloba na obnovu konania nebola podaná predčasne. Ak by odvolací súd ešte aj v tomto štádiu konania o povolenie obnovy vychádzal z premisy o predčasne podanej žalobe o povolenie obnovy konania, išlo by o hrubé popretie zásady spravodlivého procesu a zásah do chránených práv a záujmov pôvodného žalobcu (teraz aj jeho právnych nástupkýň), ktorí sa oboznámili s doručeným uznesením o schválení zmiery a žalobou sa domáhali bezprostredne potom obnovy konania z dôvodov nekonania s ich zvoleným právnym zástupcom v pôvodnom spore, ako aj pre porušenie práv spotrebiteľa. Podľa názoru odvolacieho súdu s takýmto riešením vzniknutej procesnej situácie kalkuloval i Najvyšší súd Slovenskej republiky, rozhodujúci o dovolaní žalobkyní proti uzneseniu odvolacieho súdu z 30.5.2019, keď za významné považoval vysporiadanie sa s otázkou dodatočného doručenia uznesenia z 18.5.2017 JUDr. Ambrózovi Motykovi. Ak by toto doručovanie malo byť bez právneho významu, nič by nebránilo dovolaciemu súdu odobriť postup prvoinštančného aj odvolacieho súdu, výsledkom ktorého by bolo odmietnutie žaloby na obnovu konania. Ide tak aj o naplnenie princípu, v zmysle ktorého opomenutie či nesprávny postup konajúceho súdu nemôže mať za následok poškodenie práv sporovej strany. Z takéhoto nedovoleného a nesprávneho postupu nemôže spravodlivo profitovať ani druhá procesná strana.

25. V tomto konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku sa skúmala iba existencia dôvodov, pre ktoré je možné obnovu konania povoliť a nie skutočnosti, či a z akých dôvodov žalobkyne už spornú pohľadávku uhradili a aké to má dôsledky.

26. Žalovaný v rámci odvolania namietal i priznanie náhrady trov konania žalobkyniam, keď podľa neho bolo vhodné aplikovať na vec ust. § 257 CSP a týmito odvolacími námietkami bol odvolací súd viazaný.

27. Ustanovenie § 257 CSP výnimočne umožňuje súdu náhradu trov konania nepriznať, ak preto existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Medzi dôvody hodné osobitného zreteľa možno zahrnúť napr. neprimeranú tvrdosť zákona, zhodnotenie podielu oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povahu a okolnosti sporu, zložitost' doposiaľ neriešenej právnej problematiky, osobné pomery strany sporu, či ich nízky príjem. V prejednávanej veci sa žalobkyne domáhali povolenia obnovy konania a so svojim návrhom boli úspešné. Žalovaný počas celého konania navrhoval žalobu na obnovu konania zamietnuť ako procesne neprípustnú, považujúc uzavretý zmier aj za nepriečiaci sa všeobecne záväzným právnym predpisom a ním uplatňovaný nárok v pôvodnom konaní za nepremĺčaný. Výsledok konania o mimoriadnom opravnom prostriedku je voči žalovanému nepriaznivý a keďže nebola zistená existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa či výnimočné okolnosti veci, neboli splnené podmienky pre použitie § 257 CSP v prospech odvolateľa.

28. Keďže súd obnovu konania povolil nie je potrebné osobitne rozhodovať o trovách tohto odvolacieho konania, keďže o týchto sa rozhodne až v konečnom rozhodnutí (§ 417 ods. 3 CSP).

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).